

בש"פ 309/16 - מאהר שחאברה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 309/16

כבוד השופט נ' סולברג

לפני:

מאהר שחאברה

העורר:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

ערר על החלטת בית המשפט המוחזי מרכז-lod במ"ת
15013-06-15 מיום 3.1.2016 שניתנה על-ידי
השופט ד' מרשק-מרום

עו"ד רמי עותמאן

בשם העורר:

עו"ד יעל שרפף

בשם המשיבה:

החלטה

בית המשפט המוחזי דחה את בקשתו של העורר לעזון חזר בתנאי שחרורו, לרבות יציאה יומית לעבודה, ומכאן עררו.

העורר הואשם בivid עם אחר בקשרתו קשור לפשע ובקשר בנשך. על-פי כתוב האישום התקשר אותו אחר אל העורר בחודש יולי 2014, הציע למכור לו נשך ו-50 כדורים בתמורה לסר של כ-4,000 ₪. לאחר חילופי דברים בין השניים הודיע העורר לאחר מכן כי יבוא לקחת את הנשך, ובלבב שהלה ישג 100 כדורים נוספים. העורר הגיע למחנה

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

הפליטים בלאטה, שם העביר לו האחר את הנשך. בהמשך שוחחו השניים, העורר הודיע לאחר כי הגיע הביתה בשלום לאחר שוחרר לבתו בירושלים.

על-פי החלטה מיום 16.7.2015 שוחרר העורר בתנאי 'מעצר בית' מלא בפיקוח ובערבותות כספית. בית המשפט המחווי ציין התנהוגות עבריתנית קודמת, ואת הערכת שירות המבחן על רמת סיכון גבוהה להישנות התנהוגות עבריתנית בעתיד. לאחר התלבטות, שגדירה פורטו בתסקירות, המליך שירות המבחן על 'מעצר בית'. גם בית המשפט המחווי התלבט על ריקע נתנוו של העורר, עברו הפלילי ומשלא היסס לכואורה מלשchor בנשך ולהכינiso מתוחומי או"ש לישראל. אך משהסתבר כי כמעט שנה חלפה מאז נודע למשטרת העורר על אוזות אותו סחר בנשך ועד למעצרו של העורר (משיקולים חוקירתיים) הוקהתה המסתוכנות, ומשנמצאה חלוופה ראייה, החליט כאמור בית המשפט המחווי על חלופת המעצר הנ"ל.

בחולף כ-5 חודשים הגיע העורר בקשה לעיון חוזר, ועיקרה - הקלה בתנאי השחרור לצורך יציאה לעבודה. שירות המבחן המליך לעשות כן, אך בית המשפט המחווי לא ראה להעתר לבקשתו: "ה המבקש על נתנוו ומעשי עדין יותר כדי שטמונה בו מסוכנות גבוהה, אם כי ניתן עדין להמשיך ולתת בו אמון מבחינת חלוופת המעצר הנוכחיית. נכון מסווגות הגבואה ונסיבות האירוע, אין מקום לאפשר יציאה לעבודה במשך שעות כה ממושכות (בימים א' עד ז' בין השעות 06:00 עד 19:00) ובמיוחד כשהעסקין ביציאה לעבודה בפרוייקטים קצר טווח בעסק לעבודות גבס וחשמל באזוריים שונים בארץ – אופי העבודה אשר מקשה על אפשרות ו邏果ively אחר תנועות המבקש. אשר על כן, הבקשתה ליציאה לעבודה נדחתת".

בערכו טוען העורר כי החלטת בית המשפט המחווי שגיה, בשים לב זמן רב שחלף, לעמידתו של העורר בתנאים וצריכי הפרנסה הדוחקים, ובהתחשב עם המלצהו החיובית של שירות המבחן. לדברי ב"כ העורר, גם חיל בינו לבין כרսום בריאות. ב"כ המשיבה התנגדה לעזר, וטענה על המסוכנות הרבה שעודנה נשקפת מן העורר לאור עבורי הפלילי, בשים לב לעבירות הסחר בנשך המיויחסת לו, ובהתיחס גם למאפייני אישיותו שעלייהם עמד שירות המבחן בתסקירות קודם. בדוחק רב שוחרר העורר בשעתו, וההקלה המבוקשת עתה, לא מאפשרת פיקוח ממשי.

התלבטתי. מחד גיסא, הרצון להתפרקנס הוא מובן, ובחולוף הזמן צורך צרכי המשפחה דוחקים, ואין טענה כי העורר לא עומד עד כה בתנאי השחרור. מנגד, ההחלטה השחרור מלכתילה לוותה בהתלבבות רבה, שהרי שחרור בכגן דא הוא חריג, ורק אותה שנה שחלפה למנ ביצוע העבירה לכואורה ועד למעצר הנעה את בית המשפט המחווי להחליט על חלוופה.

אולי הייתה החלטה ממוקדת במקום מסוים ובמסגרת שעוט מצומצמת יותר, כי אז יתכן שהיה מקום להעתר לכך. אלא שההתנודתיות במסגרת החלטה המוצעת, והשעות הארוכות (מ-06:00 עד 19:00), מצדיקים את דחית'

הבקשה לעיון חוזר, מפני החשש לבטחון הציבור, כפי הנמקתו של בית המשפט המחווי. יש לקוות שהמשפט לא יאריך עוד זמן רב. נמסר על הליך של גישור, אם כי ב"כ העורר היה ספקן בהקשר זה. אם ימשיך המשפט להתנהל לפרק זמן שאינו קצר, כי אז יוכל העורר לחזור בבקשתו, אם יתמיד כל העת לעמוד בתנאים, ומתובב כי תהיה אז ממוקדת יותר, כדי להתגבר על הקושי הנ"ל, ולהבטיח את בטחון הציבור באופן שיכל להניח את הדעת.

בនanton לאמור, העורר נדחה.

עמוד 2

ניתנה היום, ט' בשבט התשע"ו (19.1.2016).

שפט
